

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamá!?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkomum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Ove Joensen: —Vit siggjast í Keypmannahavn um ein mánað.

Orð og myndir: Jan Müller

— Eg havi sovið gott, hóast tað at her hevur verið nakað av alduduni frá tí nógv mælargrótinum her uti við Hósmøl. Her verði eg liggjandi og biði eftir betri líkindum.

Soleiðis segði Ove Joensen í samrøðu við Sosialin, tá vit høvdu samband við hann seinnapartin í gjár.

Ove fór avstað úr Havnini við báti sínum »Dianu Victoriu« seinnapartin hósdagin. Fleiri hundrað fólk vóru komin oman á bryggjuna við Bursatanga at siga honum farvæl, nú eitt ár aftaná, at hann gjørdi eina líkandi roynd at rógva úr Føroyum til Danmarkar.

Hóast veðrið var av tí besta hósdagin, so var ikki besta ætt, men Ove helt kortini, at nú kundi hann ikki biða longur, og tá veðurmenninir vóru ógvuliga ovissir um veðurlíkindini, so tók hann tjansin og fór avstað.

Men komin nakað eystur um Nólsoynna vaks hann vindin so mikið nógv, at tað var ikki hugsingur um at fara víðari. Hann gjørdi tí av at rógva vestur um Nólsoynna at fáa sær skaa undir landi ut fyrri Hósmøl miðskeiðis millum Nólsoyar bygd og Borðina.

Friggjadagin var sama veður, kanska nakað meira av vindi og nogv regn.

Fari ikki í land

— Eg ætli mær ikki í land aftur, men fari at liggja her til veðrið batnar, sigur Ove Joensen, sum á ongan hátt hevur mist motið. — Eg havi goðar vónir enn, men eg skal hava vestan, utnyrðing ella norðan fyrri at fara víðari, og ikki sum nú eystan. Um tað verður liggjandi eysturætt við hesari vindstyrkini, so fari eg helst at halda olavsøkuna einsamallur her á sjónum uti fyrri Hósmøl. Ove hevur akkerið uti.

Tá Ove fór av Havnini hósdagin, segði hann, at hann ætlaði at vera í Keypmannahavn einaferð seint í august mánað. Við hesum veðrinum verður tað helst trupult at halda ta tíðarætlanina, men kortini ætlar Ove at rógva teinin. Hann hevur proviant við til umleið halvan annan mánað, og harumframt er báturin utgjordur við ymsum hentleikum, eitt nú radioutgerð og Loran C. Hann hevur eisini gjørt seg betur ut við drivakkeri.

Gavst í fjør

Túrun í fjør miseydnadist, men kortini eydnadist tað Ova at rógva til Hetlands. Tá gjørdi hann tað bragðið at rógva í meira enn eitt samdøgur uttan steðg við einum brotnum báti.

Ove heldur ólav-søkuna á Nólsoyarfirði

Biðar eftir betri líkindum

Vestan fyrri Hetland var Ove biðin um at koma um-borð á eitt oljuhjálparskip at tosa við ein danskan journalist umframt at lata blaðnum Berlingske Tidende filmar. Hann hevði gjørt eina avtalu við blaðið um, at tað skuldi hava einkarrætt í Danmark at skriva um túrin.

— Hatta geri eg so ikki aftur, sigur Ove. Tað var við ringum tannabiti, at eg fór um-borð á hatta skipið og tað var eisini tá, at óhappið hendi. Meðan Ove var staddur á brúnni og tosaði við danska blaðið, tekk báturin ein stoyt

og skrædnaði framman. Hetta sa Ove ikki, fyrr enn hann hevði róað nakað væl frá skipinum og avgjörði tá at halda leiðina víðari til Hetlands og har faa bátin afturgjordan. Men báturin var so illa farin og so nógv var útlíðið, at Ove avgjörði at gevast og royna aftur árið eftir.

Sum sagt — so gjørt.

Og nú liggur hann so á Nólsoyarfirði og baðar eftir betri líkindum. Hann sigur, at hann hevur tað gott og fær tíðina at ganga við at lesa, skaffa og lurta eftir tónleiki.

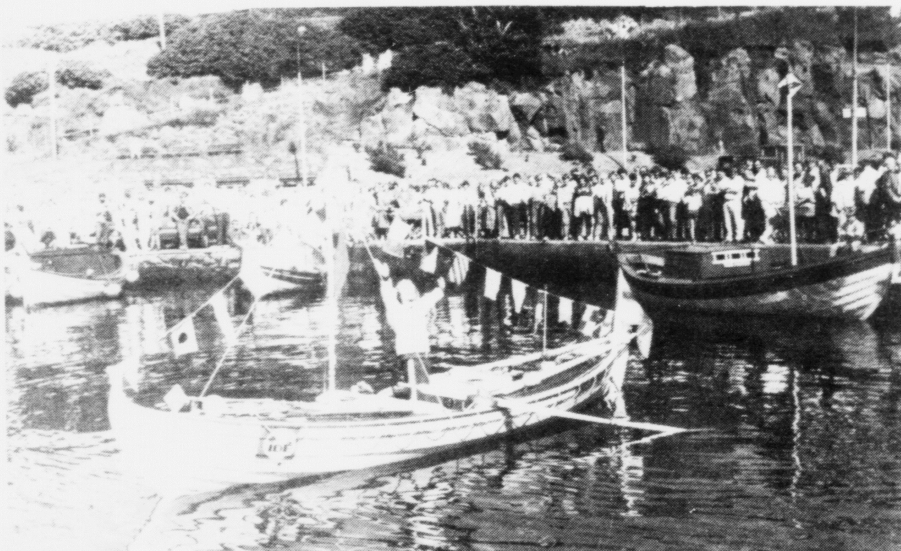
— Eg haldi, at so nógvir føroyingar eru spentir, um eg klári henda túrin, at eg fari at royna enn einaferð, segði ein glaður Ove Joensen, tá hann segði folki farvæl í eystaru bryggju á Havn hósdagin.

Ketlingur við

— Eru »veðurgudarnir« eitt sindur bliðir við meg, so man tað fara at bera til kortini, og vonandi ganga bert nakrir fáir dagar, so eri eg aftur á leiðini millum Føroyar og Hetland, sigur Ove Joensen at enda.

Umframt Ova so er eisini ein ketlingur við um-borð á Dianu Gloriu, sum føroyski báturin hjá Ova eitur. Hetta er ein yvir-dekkaður bátur, sum báta-

smiðjurin Hanus Hansen úr Skúvoy bygdi í fjør júst til hetta endamálið.

»Takk fyrri øll somu!« segði nólsoyingurin Ove Joensen, tá hann hósdagin legði frá landi av Bursatanga í Havn fyrri at rógva til Danmarkar.